พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน โรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม

The Parents' Activity In Self-Discipline Training Promotion For Students In The Demonstration Schools, Nakhon Pathom Province

วัลลภา วงศ์ศักดิรินทร์(Wanlapa Wongsakdirin)*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)ศึกษาระดับพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม 2)เปรียบเทียบพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครองได้แก่ เพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว 3)ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม จำนวน 341 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนกตามโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสมการ ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ อยู่ในระดับมาก

2. พฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม เมื่อจำแนกตาม เพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว ไม่พบความแตกต่าง

3. ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ และสัมพันธภาพในครอบครัวสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐมได้ร้อยละ 63.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : การส่งเสริม, ผู้ปกครอง, วินัยในตนเอง

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.นงนุช โรจนเลิศ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Master of Arts degree students. Department of Psychology and Guidance. Faculty of Education. Silpakorn University. Thesis advisor : Nongnuch Rotjanalert, Ed. D. Faculty of Education. Silpakorn University.

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the level of self-discipline training promotion for students, family relation, awareness in roles and emotional control of the parents' in The Demonstration schools, Nakhon Pathom province. 2) to compare self-discipline training promotion for students classified by offsprings' gender, educational level, occupation, amount of offsprings and family's financial status 3)to analyze family relation, awareness in roles, and emotional control of the parents' as predictors as the parents' activity in self-discipline training promotion for students.Research Sample were 341 parents derived by stratified random sampling technique as distributed by school. Instruments used to collect data was questionnaire constructed by the researcher. Data were analyzed for percentage, mean, standard deviation, One-Way ANOVA and the Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results found that :

1.The parents' activity in self-discipline training promotion for students, family relation , emotional control and awareness in roles were at a high level.

2.The parents' activity in self-discipline training promotion for students in The Demonstration schools, Nakhon Pathom province as classified by offsprings' gender, educational level, occupation, amount of offsprings and family's financial status were not statistical difference.

3. Awareness in roles, emotional control and family relation predicted the parents' activity in self-discipline training promotion for students at the percentage of 63.3 with statistical significance at .01.

Keywords : Training promotion, parents, self-discipline

บทนำ

ในการพัฒนาประเทศมีความจำเป็นต้องพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพในระดับเยาวชนจนตลอดชีวิต เพื่อเป็นแนวทางสู่ความสงบเรียบร้อยของส่วนรวม ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคมดำรงตนอย่างมีความสุข เช่นเดียวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในการมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:3)

วินัยเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องปลูกฝังให้แก่คนในชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนอันจะเป็นรากฐานที่สำคัญของสังคมไทย สอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด(2555:3) ได้กล่าวว่า วินัยในตนเอง(Self-Discipline) เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก การมีวินัยในตนเองนอกจากส่งผลให้บุคคลประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต ได้รับ

การยอมรับ นับถือ ชื่นชมจากบุคคลอื่นๆที่รู้จักแล้ว ยังส่งผลให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความสงบสุข เจริญก้าวหน้า เป็นสังคมที่มีคุณภาพ ดังนั้นจึงควรพัฒนาให้บุคคลมีวินัยในตนเอง ตั้งแต่เด็กและรักษาไว้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ ชุติมา ศิริกุลชยานนท์(2559) ได้กล่าวว่า การสร้างวินัย ควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งเป็นวัยที่กำลังสร้างลักษณะนิสัยและต่อเนื่องถึงเด็กวัยเรียนซึ่งจะมีกระบวนการเรียนรู้คิดอย่างมีเหตุผลมากขึ้น เด็กจะเลือกทำกิจกรรมอย่างที่สนใจและลงมือทำด้วยตนเอง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาความจำและการแก้ไขปัญหาด้วยเหตุผล การฝึกวินัยทำให้เด็กเกิดนิสัยในการควบคุมตนเอง อันจะช่วยให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ โดยไม่ล่วงเกินสิทธิหรือประพฤติผิดมารยาทของสังคม การฝึกวินัยให้เด็กจำเป็นต้องกระทำอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ค่อยเป็นค่อยไปโดยมีการยืดหยุ่นตามสภาพของเด็ก และควรให้เด็กเข้าใจถึงเหตุผลของกฎระเบียบนั้นๆ ควรสนับสนุนให้กำลังใจยกย่องชมเชยเมื่อมีโอกาส การปลูกฝังการมีวินัยในตนเอง บิดามารดามีบทบาทต่อพฤติกรรมของเด็กและคอยอบรมสั่งสอนให้เด็กมีพฤติกรรมความประพฤติที่ดีได้ วินัยในตนเองจึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งปลูกฝังและเสริมสร้างให้เกิดขึ้นแก่คนโดยเฉพาะในสภาพของสังคมปัจจุบัน

ในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง การสร้างสัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว และให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ จำเป็นที่จะต้องเริ่มต้นจากตัวของบุคคลในครอบครัวเป็นอันดับแรก เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล เป็นลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูก ความสัมพันธ์ระหว่างปู่ย่าตายายกับลูกหลาน รวมไปถึงความสัมพันธ์ในหมู่ญาติมิตร โดยครอบครัวที่มีสัมพันธภาพดีจะมีการสนทนาพูดคุยกันด้วยความรักใคร่ปรองดอง มีความห่วงใยซึ่งกันและกัน ปรึกษาหารือร่วมกันเมื่อมีปัญหาต่างๆเกิดขึ้น(จิราพร ชมพิกุลและคณะ, 2552:2) การสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อบุคคลอื่นๆในครอบครัวนั้น ทำให้การดำเนินชีวิตของบุคคลที่เป็นสมาชิกในครอบครัวให้เป็นไปอย่างราบรื่นและเป็นไปอย่างมีความสุข เกิดความเข้าในระหว่างบุคคลต่อบุคคลได้ดี นำมาซึ่งความสุข ความสำเร็จของตนเอง ครอบครัว สังคม และไปจนถึงประเทศชาติบ้านเมืองที่ตนเองเป็นสมาชิกให้ดำเนินไปอย่างสันติและความผาสุกต่อไป(สมิธ วุฒิสวัสดิ์, 2552:2) หากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้าในถึงการสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวและสามารถปฏิบัติได้ดี บุตรก็จะได้รับการหล่อหลอมความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวนำไปสู่การปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง

นอกจากนี้ผู้ปกครองจะต้องมีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อให้บุตรมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง โดยพ่อแม่มีหน้าที่ในการประกอบสัมมาชีพเพื่อเลี้ยงครอบครัวให้อยู่ดีมีความสุข ในขณะเดียวกันก็ได้อบรมสั่งสอนปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อลูก เพื่อขัดเกลาให้มีพฤติกรรมที่ดีที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินชีวิต เพราะเมื่อเติบโตขึ้นจะได้เป็นพลเมืองที่ดีมีศักยภาพเป็นประชากรที่มีคุณภาพของครอบครัว ของสังคมและของประเทศชาติบ้านเมือง เพื่อที่จะให้เกิดความเจริญก้าวหน้าทั้งในชีวิต ครอบครัว สังคม ประเทศชาติบ้านเมืองและโลกเพื่อความผาสุกในการอยู่ร่วมกัน และอย่างสันติ(สมิธ วุฒิสวัสดิ์, 2552:1) ซึ่งสอดคล้องกับ บัวคำ แก้วอุดม(2550:42) ได้สรุปบทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ไว้ว่าพ่อแม่มีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูลูกของตนเอง 2 บทบาท คือ 1).บทบาทในการเลี้ยงดู เป็นบทบาทสนองความต้องการทางด้านร่างกายแก่ลูกของตน มีโภชนาการที่ดี มีที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม การรักษาอนามัย การป้องกันโรคและการป้องกันอันตรายต่างๆ ซึ่งบทบาทนี้จะเป็นผลทำให้เด็กมีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ และ 2).บทบาทใน

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

การอบรมสั่งสอน เป็นบทบาทที่พ่อแม่ทำหน้าที่เสมือนครูของลูกในการให้ความรู้พื้นฐานซึ่งเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน การอบรมสั่งสอนด้านคุณธรรม จริยธรรมและการปฏิบัติตนขอพ่อแม่ให้เป็นแบบอย่างที่ดีของลูก ซึ่งพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้ตระหนักในบทบาทของตนย่อมส่งผลในการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเอง

นอกจากนี้แล้ว การควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองเป็นความสามารถในการควบคุมดูแลอารมณ์ของตนได้ ซึ่งจะช่วยให้เมื่อมีสิ่งต่างๆมากระทบสามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองได้อย่างเหมาะสม พื้นฐานจากบุคคลในครอบครัวที่มีบิดามารดาใจเย็น บุตรก็ซึมซับหรือเรียนรู้ถึงความใจเย็น ส่วนครอบครัวใดที่บิดามารดาใช้ความรุนแรง ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ก็จะส่งผลให้บุตรใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา เพราะบุตรเรียนรู้จากการมองเห็นและการซึมซับพฤติกรรมต่างๆจากบิดามารดา(สุพิชฌาย์ เพ็ชรสดใส, 2554:1) เนื่องจากบิดามารดาเป็นต้นแบบของบุตร การควบคุมอารมณ์หรือการจัดการอารมณ์อย่างเหมาะสมของบิดามารดาจึงเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากบิดามารดาเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดเป็นผู้จัดการทุกสิ่งทุกอย่าง เพื่อตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานให้กับบุตร มีการสื่อสารและการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกัน การพูดและการกระทำของบิดามารดาจะถูกถ่ายทอดมายังบุตร ดังนั้นเมื่อบิดามารดาปฏิบัติหรือกระทำอย่างไร บุตรก็จะปฏิบัติหรือกระทำตามนั้น(กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551:171) บุตรจะซึมซับพฤติกรรมต่างๆ แต่ถ้าบิดามารดารู้จักควบคุมพฤติกรรมในการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ก็จะส่งผลให้บุตรเรียนรู้และรู้จักควบคุมพฤติกรรมการแสดงออกทางด้านอารมณ์ได้เช่นเดียวกัน สถานการณ์ภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่สมาชิกจะมีความผูกพันทางอารมณ์ซึ่งกันและกัน โดยหากสมาชิกคนใดคนหนึ่งรู้สึกเศร้า สมาชิกคนอื่นจะรู้สึกเศร้าตามไปด้วย หรือเมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งรู้สึกโกรธคนอื่นจะรู้สึกโกรธตามไปด้วย หากสมาชิกเกิดความกลัว สมาชิกคนอื่นจะรู้สึกไม่มั่นคงและวิตกกังวลไปด้วย หากเข้าใจธรรมชาติของอารมณ์แล้ว บิดามารดาจะสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองและนำไปสู่การทำให้บุตรสามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ ดังนั้นการพัฒนาให้บิดามารดาเรียนรู้การควบคุมอารมณ์ของตนเอง จึงนับเป็นสิ่งสำคัญเพื่อที่จะสามารถเป็นต้นแบบที่ดีแก่บุตรธิดาต่อไป ดังนั้นอารมณ์ของบิดามารดาจึงสามารถส่งผลต่อทั้งตนเองและสมาชิกคนอื่นในครอบครัว บิดามารดาจึงต้องมีการพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ การจัดการแสดงออกทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นให้อยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมตามแต่สถานการณ์ รู้จักระบายอารมณ์ออกในรูปแบบที่เหมาะสม เพื่อเป็นต้นแบบที่ดีในการควบคุมอารมณ์ การแสดงออกทางด้านอารมณ์ให้แก่บุตรของตน(สุพิชฌาย์ เพ็ชรสดใส, 2554:2-3) การควบคุมอารมณ์เป็นการเรียนรู้ที่จะจัดการกับสถานการณ์อย่างมีเหตุผล แสดงออกในทางสร้างสรรค์หรือรู้จักที่จะยับยั้งหรือควบคุมอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมให้ได้ หากผู้ปกครองมีการควบคุมอารมณ์ได้ ก็จะเป็นการส่งเสริมพฤติกรรมทางอารมณ์ที่ดีและถ่ายทอดให้แก่บุตร ย่อมนำบุตรไปสู่พฤติกรรมการมีวินัยในตนเองได้

โรงเรียนสาธิตมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลอง สำรวจและแสดงออก ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยมีครูเป็นผู้จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ฝึกคิด ฝึกทักษะกระบวนการ ฝึกการตัดสินใจ มีวินัย และมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ดังนั้นโรงเรียนสาธิตจึงเป็นโรงเรียนที่พ่อแม่ให้ความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะมีความคาดหวังว่าลูกจะได้รับความรู้อย่างเต็มที่จากสถาบันที่มีชื่อเสียง รวมทั้งยังมีความคาดหวังว่าโรงเรียนสาธิต เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่จะช่วยผลักดันให้ลูกประสบความสำเร็จ

และสามารถเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยได้ง่ายกว่าโรงเรียนอื่นๆ(โรงเรียนสาธิต โรงเรียนในดวงใจพ่อแม่, 2556) จะเห็นได้ว่า โรงเรียนสาธิตเป็นโรงเรียนที่พ่อแม่ให้ความสนใจในการสนับสนุน ส่งเสริมให้บุตรได้เข้าศึกษาต่อในโรงเรียนสาธิต ซึ่งนอกจากโรงเรียนสาธิต มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนแล้ว ยังได้เห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมให้แก่ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนอีกด้วย เช่น กิจกรรมปฐมนิเทศผู้ปกครองนักเรียนในแต่ละภาคการศึกษา การประชุมผู้ปกครอง การรับผลการเรียนของนักเรียน เป็นการพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แจ้งข่าวสาร กิจกรรมต่างๆของทางโรงเรียน เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียน ครู และนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของนักเรียน การส่งการบ้านหรือรายงานให้ทันเวลา การกวดขันนักเรียนในการอ่านหนังสือและทบทวนตำราเรียน ความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียน การปรับตัวของนักเรียนโดยเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 4 เนื่องจากเป็นนักเรียนที่เพิ่งเข้ามาเรียนใหม่ จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในกฎระเบียบวินัยของทางโรงเรียน เพื่อได้ประพฤติปฏิบัติได้ถูกต้องตามกฎระเบียบของโรงเรียน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนเป็นอย่างดีสำหรับกิจกรรมที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น โดยทางโรงเรียนเห็นความสำคัญในการฝึกฝนวินัยในตนเองให้แก่นักเรียน ซึ่งพ่อแม่หรือผู้ปกครองก็มีส่วนสำคัญในการฝึกฝนบุตรของตนให้เป็นผู้มีวินัยในตนเองเช่นกัน

ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาถึงสัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่และการควบคุมอารมณ์ หากสมาชิกในครอบครัวมีการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ผู้ปกครองรับรู้หน้าที่ของตนโดยการรับรู้ความสำคัญของการให้ความรู้ คำแนะนำ การตักเตือนบุตร รวมถึงผู้ปกครองสามารถจัดการกับอารมณ์ทางลบของตนเองได้ ย่อมส่งผลถึงพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมวินัยในตนเองให้เกิดขึ้นแก่บุตรซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐมได้ โดยสามารถปฏิบัติได้ในหลายแนวทางด้วยกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนสาธิต ในจังหวัดนครปฐม
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครองได้แก่ เพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองแตกต่างกัน
2. ผู้ปกครองที่มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนมีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ เพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

3. สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครอง เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในจังหวัดนครปฐม ประจำปีการศึกษา 2558 จำนวนทั้งสิ้น 2,290 คน จำแนกเป็น

ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 820 คน

ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จำนวน 706 คน

ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 764 คน(ข้อมูลจำนวนนักเรียนทั้ง 3 โรงเรียนจากฝ่ายทะเบียนของโรงเรียน, 2559)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2558 จำนวน 341 คน ซึ่งได้จากการคำนวณจากสูตรของยามาเน่(Yamane, 1967 : 886 อ้างถึงใน สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2555 : 185) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ร้อยละ 5 และสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ที่ให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม แบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว คำถามแบบกำหนดตัวเลือก(Forced Choice) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามนิยามศัพท์ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 19 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความตระหนักในบทบาทหน้าที่ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามนิยามศัพท์ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 20 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามการควบคุมอารมณ์ ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามนิยามศัพท์ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 17 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale)

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือตามนิยามศัพท์ ประกอบด้วยคำถามจำนวน 38 ข้อ ลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale)

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ ในส่วนของแบบสอบถามโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน เพื่อสร้างนิยามศัพท์เฉพาะ

2. กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

3. สร้างแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามศัพท์เฉพาะและวัตถุประสงค์ของการวิจัย และตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา(Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 3 ท่าน โดยใช้วิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) จากนั้นผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป เพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น และได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน

5. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของผู้ปกครองการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability)โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค(Cronbach's alpha coefficient)โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

5.1 สัมพันธภาพในครอบครัว	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .915
5.2 ความตระหนักในบทบาทหน้าที่	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .936
5.3 การควบคุมอารมณ์	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .875
5.4 พฤติกรรมการส่งเสริมการมีวินัยในตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .951

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนที่บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำหนดไว้

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 341 ฉบับ และหลังจากรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ พบแบบสอบถามสมบูรณ์จำนวน 341 ฉบับ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100

4. นำข้อมูลทั้ง 341 ฉบับ มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจัดระเบียบลงรหัส และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว ใช้สถิติ ความถี่(f) และร้อยละ(%)

2. การวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครอง และพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ใช้สถิติค่าเฉลี่ย($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน จำแนกตามเพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัวโดยการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว(One-Way ANOVA) และหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้ทำการทดสอบหาความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่(Scheffe test all possible comparison)

4. การวิเคราะห์ปัจจัยทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองได้แก่ สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสมการ(Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองส่วนมากมีบุตรเป็นเพศหญิง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 53.70 ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60 ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 38.40 ผู้ปกครองมีจำนวนบุตร 2 คน จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 ผู้ปกครองมีภาวะทางการเงินของครอบครัวโดยมีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายและเหลือเก็บ จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 52.80

2. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองโรงเรียนสาธิตใน จังหวัดนครปฐม ผลการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับมาก ส่วนความตระหนักในบทบาทหน้าที่ สัมพันธภาพในครอบครัว และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองพบว่า อยู่ในระดับมาก ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงระดับพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม

ตัวแปร	$\overline{X}$	S.D.	ค่าระดับ
1. พฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเอง	4.28	.43	มาก
2. สัมพันธภาพในครอบครัว	4.17	.42	มาก
3. ความตระหนักในบทบาทหน้าที่	4.28	.49	มาก
4. การควบคุมอารมณ์	3.87	.43	มาก

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ปกครองได้แก่ เพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัวต่างกัน มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามเพศของบุตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
ระหว่างกลุ่ม	2	.335	.167	.907	.405
ภายในกลุ่ม	338	62.395	.185		
รวม	**340**	**62.730**			

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
ระหว่างกลุ่ม	2	.679	.339	1.848	.159
ภายในกลุ่ม	338	62.051	.184		
รวม	**340**	**62.730**			

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
ระหว่างกลุ่ม	4	.960	.240	1.305	.268
ภายในกลุ่ม	336	61.770	.184		
รวม	**340**	**62.730**			

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามจำนวนบุตร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
ระหว่างกลุ่ม	2	.034	.017	.092	.912
ภายในกลุ่ม	338	62.696	.185		
รวม	**340**	**62.730**			

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามภาวะทางการเงินของครอบครัว

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
ระหว่างกลุ่ม	2	.411	.206	1.115	.329
ภายในกลุ่ม	338	62.319	.184		
รวม	**340**	**62.730**			

4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของการนำเข้าสมการ(Stepwise Multiple Regression Analysis) ของสัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม ผลการศึกษา พบว่า ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ และสัมพันธภาพในครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนได้ร้อยละ 63.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของสัมพันธภาพในครอบครัว(X_1) ความตระหนักในบทบาทหน้าที่(X_2) และการควบคุมอารมณ์(X_3) เพื่อทำนายพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน(Y) ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม

ลำดับที่ของตัวแปรที่ได้รับคัดเลือก	R	R^2	Adjusted R^2	R^2 change	B	Beta	t	sig
1. ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ (X_2)	.757	.573	.572	.573	.497	.566	12.356	.000
2. การควบคุมอารมณ์ (X_3)	.789	.622	.620	.049	.216	.218	5.813	.000
3. สัมพันธภาพในครอบครัว(X_1)	.796	.633	.630	.011	.147	.144	3.124	.002
Constant (a) = .708 S.E. = .261			F = 193.759		sig = .000			

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน สัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองสามารถอภิปรายตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม พฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการส่งเสริมวินัยในตนเองให้แก่บุตรของตน เพื่อให้บุตรสามารถประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทิมา แสงเลิศอุทัย(บทคัดย่อ : 2552) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเอง ระดับความมีวินัยในตนเอง และปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองและระดับความมีวินัยในตนเอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเอง พบว่า ตัวแปรที่รับการคัดเลือกเข้าสมการตามลำดับ คือปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับนักศึกษา เป็นตัวทำนายความมีวินัยในตนเอง จะเห็นได้ว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีหน้าที่อบรมสั่งสอน เลี้ยงดูนักเรียน เป็นบุคคลสำคัญที่ปลูกฝังกระตุ้นให้เกิดความมีวินัยในตนเอง จากการกระทำกิจกรรมต่างๆซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้มีผลต่อบุตรในการปฏิบัติตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองได้เมื่อพิจารณาพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนด้านการส่งเสริมพฤติกรรมด้วยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในข้อคำถาม “ท่านทำตัวเป็นแบบอย่างให้กับบุตรในการเข้าคิวรอรับบริการ เมื่อไปในสถานที่ที่ต้องเข้าคิวรอรับบริการ”อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนได้ปฏิบัติตนเป็น

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

แบบอย่างให้บุตรปฏิบัติตามโดยการเข้าคิวรอรับบริการ เมื่อไปในสถานที่ที่ต้องเข้าคิวรอรับบริการ ให้บุตรได้ปฏิบัติตามเพื่อส่งเสริมให้บุตรมีวินัยในตนเอง ดังที่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์(2554) กล่าวว่า พ่อแม่ถือเป็นต้นแบบในการปฏิบัติให้กับลูก ซึ่งหากพ่อแม่ตระหนักถึงความรับผิดชอบในข้อนี้ จะช่วยพัฒนาทั้งเด็กและตนเอง เช่นเดียวกับ สำนักงานเลขาธิการการศึกษา(2554) ได้กล่าวถึงการเป็นแบบอย่างไว้ว่า พ่อแม่ควรสนับสนุนให้ลูกได้ฝึกวินัยอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยมีพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่สำคัญ ส่วน อรัญญา บุญธรรม(2556 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวในข้อเสนอแนะว่าบุคคลที่มีบทบาทเป็นพ่อหรือแม่ควรตระหนักว่าตนเองเป็นต้นแบบที่สำคัญสำหรับลูก ดังนั้นจึงควรมีการประพฤติปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสมเพื่อให้ลูกเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรมที่เหมาะสมของพ่อแม่ ส่วนการส่งเสริมพฤติกรรมด้วยการสอน พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในข้อคำถาม “ท่านสอนให้บุตรพูดจาสุภาพและมีสัมมาคารวะกับผู้อาวุโส”อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนได้สอนบุตรในเรื่องการพูดจาให้สุภาพและมีสัมมาคารวะให้บุตรปฏิบัติตาม สอดคล้องกับ เรวดี นามทองดี(2554 : 107)ได้อธิบายไว้ว่า พ่อแม่หรือผู้ปกครองมีการให้ข้อมูล ความรู้โดยการสอนวิธีในการปฏิบัติของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในเรื่องของการมีมารยาทที่ดี การวางตัว และการปฏิบัติตนของผู้ใหญ่ ดังที่ สิรินาถ ธงศิลาและคณะ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความมีวินัยในตนเองอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยหลายประการ ได้แก่ นักเรียนถูกปลูกฝังความมีวินัยในตนเองมาจากการอบรมเลี้ยงดูสั่งสอนของผู้ปกครอง รวมถึงการปฏิบัติตนของผู้ปกครองได้ส่งเสริม สนับสนุน ให้บุตรเกิดการยอมรับว่า ความมีวินัยในตนเองว่ามีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคม หากบุตรได้ปฏิบัติตามก็ทำให้ได้รับการยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจจากบุคคลรอบข้าง สอดคล้องกับการส่งเสริมพฤติกรรมด้วยการเสริมแรง พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในข้อคำถาม “ท่านพูดให้กำลังใจเมื่อบุตรมีความตั้งใจเพียรพยายามในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ”กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนได้ส่งเสริมบุตรโดยการพูดให้กำลังใจเพื่อให้บุตรเกิดความพยายามในการกระทำสิ่งต่างๆให้สำเร็จ

1.2 ผลการวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม มีสัมพันธภาพในครอบครัวที่ดี โดยผู้ปกครองมีหน้าที่สื่อสารทั้งทางท่าทาง คำพูดแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน มีความผูกพันรักใคร่ที่ดีต่อกันและมีการทำกิจกรรมในครอบครัวร่วมกัน เพื่อส่งเสริมให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อคำถาม “ท่านเป็นห่วงกังวลเมื่อบุตรเจ็บป่วยไม่สบาย” ดังที่ สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด(2553) กล่าวว่า ครอบครัวไม่จำเป็นต้องมีความสมบูรณ์พร้อม หากเป็นครอบครัวที่ให้ความอบอุ่นกับลูก มีเวลาถามสารทุกข์สุขดิบของกันและกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของมาลี อนุสนธิ์(2552:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านพุตุม จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่าพ่อแม่มีความกระตือรือร้นพาลูกไปพบแพทย์เมื่อเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับกัญญนันทน์ ภัทร์สรณ์ศิริ

(บทคัดย่อ:2557) พ่อแม่มีหน้าที่ในการดูแลบุตร เพื่อให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ส่วน อรัญญา บุญธรรม(2556:บทคัดย่อ) ได้กล่าวในข้อเสนอแนะว่าบิดามารดาควรเลี้ยงดูลูกแบบเอาใจใส่ การให้ความรัก ความอบอุ่น และใส่ใจเป็นแนวทางการเลี้ยงดูที่ทำให้ลูกเติบโตอย่างมีคุณภาพ

1.3 ผลการวิเคราะห์ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม มีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนโดยผู้ปกครองมีหน้าที่คอยดูแลบุตรให้ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นผู้มีวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ในข้อคำถาม “ท่านคอยดูแลไม่ให้บุตรประพฤติตนออกนอกลู่นอกทาง” ดังที่ กัญญนันทน์ ภัทร์สรณ์ศิริ(บทคัดย่อ:2557) กล่าวไว้ว่า การทำหน้าที่ดูแลบุตรของพ่อแม่นั้นเป็นเรื่องสำคัญและยิ่งใหญ่มาก มีอิทธิพลในการหล่อหลอมบุตรให้เป็นเยาวชนที่ดี อบรมสั่งสอนให้บุตรตั้งอยู่ในความดี ให้ความรู้คำแนะนำในการหลีกเลี่ยงสิ่งยั่วยุ ควรสนับสนุนให้บุตรมีกิจกรรมในทางสร้างสรรค์ ย่อมส่งผลให้บุตรแสดงพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองได้

1.4 ผลการวิเคราะห์การควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม มีการควบคุมอารมณ์ของตนโดยผู้ปกครองมีสติ มีความอดทน ให้อภัย มองโลกในแง่ดี และสามารถแสดงพฤติกรรมการแสดงออกให้บุตรประพฤติปฏิบัติตามได้อย่างเป็นผู้มีวินัยในตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในข้อคำถาม “ท่านหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทกับบุตร” ดังที่กัญญนันทน์ ภัทร์สรณ์ศิริ(บทคัดย่อ : 2557) กล่าวไว้ว่า พ่อแม่ต้องมีความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงดูบุตร สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่างๆ พ่อแม่คือผู้อยู่ใกล้ชิดและมีหน้าที่หลักในการเลี้ยงดูบุตรให้เจริญเติบโต อบรมให้เป็นคนดีมีคุณธรรม มีหลักการและเหตุผล มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ดีรู้จักข่มใจตนเองมีความอดทน อดกลั้นพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหาและสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเข้มแข็งและอดทน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ เพียงทิพย์ พรหมพันธุ์(2550) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติหน้าที่ของบิดามารดาต้องปรับคำพูดและอารมณ์ให้เป็นมิตรกับลูกให้มากยิ่งขึ้น รู้จักฟัง สังเกตและคิดตามลูก เอาใจลูกมาใส่ใจตนเองให้มากเพื่อทำให้เกิดความรักความเข้าในมากยิ่งขึ้น หากผู้ปกครองรู้จักวิธีการควบคุมอารมณ์ของตนได้ย่อมส่งผลให้บุตรซึมซับพฤติกรรมที่ดีเหล่านั้นต่อไป

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม จำแนกตามเพศของบุตร ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนบุตร และภาวะทางการเงินของครอบครัว สามารถอภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

2.1 จากสมมติฐานการวิจัย ข้อ 1 ผู้ปกครองที่มีเพศของบุตรที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐมต่างกัน มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองที่มีเพศของบุตรแตกต่างกันมีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองที่มีบุตรชาย หญิง มีทั้งชายและหญิง มีค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแก่บุตรอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองที่มีบุตรเพศใดก็ตามย่อมมีหน้าที่ในการส่งเสริมวินัยในตนเองให้แก่บุตรทุกคน เพื่อให้บุตรสามารถประพฤติปฏิบัติตนอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ สุรจิต คำมะสอน(2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการส่งเสริมวินัย

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

นักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปฏิบัติมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การส่งเสริมวินัยในตนเองให้แก่บุตรนั้น ย่อมมีการส่งเสริมบุตรทุกเพศเพื่อให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ดังที่ กระทรวงศึกษาธิการ(2556) ได้กล่าวว่า พ่อแม่เป็นครูคนแรกที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นคนดีของชุมชน สังคม และเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติ ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้ปกครองที่มีเพศของบุตรต่างกันทำให้มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน

2.2 จากสมมติฐานการวิจัย ข้อ 2 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 จากผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแก่บุตรอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองทุกระดับการศึกษา มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนบุตรให้เป็นคนดี มีความประพฤติดีและมีวินัยในตนเองเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ เรวดี นามทองดี (2554 : 112-113)ได้กล่าวในการอภิปรายผลไว้ว่า ไม่ว่าบิดาจะมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับใดบทบาทหน้าที่หลักของบิดาคือการให้ความสนใจและสร้างความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัวเพื่อให้ลูกมีอารมณ์ที่มั่นคง ร่าเริง สามารถเผชิญปัญหา มีความมั่นใจ และปรับตัวได้ดีในสังคม บทบาทที่สำคัญของมารดาคือ การส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ และด้านสังคมกับบุตร ทั้งนี้มารดาจะมีความใกล้ชิดกับบุตร และบุตรมีการเรียนรู้จากการกระทำและคำพูดของมารดา ดังนั้นผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันจึงมีการส่งเสริมให้บุตรมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

2.3 จากสมมติฐานการวิจัย ข้อ 3 ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 จากผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีค่าเฉลี่ยในการส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแก่บุตรอยู่ในระดับมาก อธิบายได้ว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน แต่บทบาทพ่อแม่ในการส่งเสริมให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเองในทุกอาชีพไม่แตกต่างกัน อธิบายได้สอดคล้องกับ สุรจิต คำมะสอน(2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีอาชีพต่างกัน มีการส่งเสริมวินัยนักเรียนอยู่ในระดับมาก ดังที่ สมิธ วุฒิสวัสดิ์(2552 : 1) ได้กล่าวไว้ว่า พ่อแม่มีหน้าที่ในการประกอบสัมมาอาชีพเพื่อเลี้ยงครอบครัวให้อยู่ดีมีความสุข ในขณะเดียวกันก็ได้อบรมสั่งสอนปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อลูก เพื่อขัดเกลาให้มีพฤติกรรมที่ดีที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินชีวิต เพราะเมื่อเติบโตขึ้นจะได้เป็นพลเมืองที่ดีมีศักยภาพเป็นประชากรที่มีคุณภาพของครอบครัว ของสังคมและของประเทศชาติบ้านเมือง ดังนั้นผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันจึงมีการส่งเสริมให้บุตรมีพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

2.4 จากสมมติฐานการวิจัย ข้อ 4 ผู้ปกครองที่มีจำนวนบุตรต่างกัน มีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองที่มีจำนวนบุตรแตกต่างกันมีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 จากผลการศึกษาพบว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมให้บุตรทุกคนเป็นผู้มีวินัยในตนเอง สอดคล้องกับ บัวคำ แก้วอุดม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับการส่งเสริมของผู้ปกครองในการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนโดยรวมและรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับสูงกว่าระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังที่ เพียงทิพย์ พรหมพันธุ์(2550) ได้กล่าวว่า บิดามารดาต้องปฏิบัติตัวเสมือนเป็นพวกเดียวกันกับลูก โดยไม่จำเป็นต้องตามใจจนเกินพอดีเช่น ส่งเสริมให้ลูกมีวินัย ต้องมีการสอนและตักเตือนแบบเพื่อนเตือนเพื่อน เพื่อนำบุตรไปสู่การเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีจำนวนบุตรต่างกันทำให้มีการส่งเสริมให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

2.5 จากสมมติฐานการวิจัย ข้อ5 ผู้ปกครองที่มีภาวะทางการเงินของครอบครัวต่างกันมีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองที่มีภาวะทางการเงินของครอบครัวแตกต่างกันมีพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 จากผลการศึกษาพบว่า ธีร์ ฉลาดแพทย์(2556) ที่กล่าวถึงแนวทางการฝึกลูกให้มีวินัยในตนเอง ดังนี้ 1)การเป็นแบบอย่างความมีวินัย 2)ความสม่ำเสมอต่อเนื่อง 3)การพูดชักจูงให้ปฏิบัติตาม 4)การชมเชยและให้กำลังใจ 5)การแก้ปัญหาด้วยวิธีการเชิงบวก 6)การแสดงความไว้วางใจและให้ความรัก ดังนั้นบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ว่าจะมีภาวะทางการเงินของครอบครัว มีรายได้ไม่เพียงพอ มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่าย หรือมีรายได้เหลือเก็บ ย่อมมีการส่งเสริมให้บุตรของตนเป็นผู้มีวินัยในตนเองเช่นกัน ดังนั้นผู้ปกครองที่มีภาวะทางการเงินของครอบครัวต่างกันทำให้มีการส่งเสริมให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน

3. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณตามลำดับความสำคัญของตัวแปรที่นำเข้าสมการ(Stepwise Multiple Regression Analysis)ของสัมพันธภาพในครอบครัว ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ และการควบคุมอารมณ์ของผู้ปกครอง ที่สามารถทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม ผลการวิเคราะห์พบว่า ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ การควบคุมอารมณ์ สัมพันธภาพในครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนโรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม ได้ร้อยละ 63.30 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการศึกษาครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ดังนี้

3.1 ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 1 สามารถทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ได้ร้อยละ 57.30 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า ความตระหนักในบทบาทหน้าที่และการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01(r =.757) จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า เมื่อผู้ปกครองมีความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนมากขึ้นทำให้มีแนวโน้มในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนมากขึ้น เนื่องจาก ผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่ในเรื่องต่างๆของบุตรอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ผู้ปกครองไม่ตามใจบุตรจนเกินไปและไม่เข้มงวดกวดขันจนเกินไป รู้จักยอมรับนับถือความสามารถและความ

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

คิดเห็นของบุตร ทำให้บุตรเกิดความอบอุ่นและมีความมั่นใจในตนเอง ส่งผลต่อพฤติกรรมของบุตรให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง(ภาคภูมิ อิ่มสอาด, 2554 : บทคัดย่อ)

3.2 การควบคุมอารมณ์ เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 2 และสามารถทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.20 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า การควบคุมอารมณ์และการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01(r =.523) จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า เมื่อผู้ปกครองมีพฤติกรรมการส่งเสริมให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ดังที่ เกษราภรณ์ จันทร์ยุ้ยและคณะ(2552 : 103) พบว่า นักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในการลงโทษ เป็นนักเรียนที่มีวินัยในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กได้รับการชี้แนะในทางที่ถูกต้องทำให้เด็กเป็นคนมีเหตุผล และมีความเข้าใจในการถูกลงโทษ จึงส่งผลให้เด็กมีวินัยในตนเองสูง

3.3 สัมพันธภาพในครอบครัว เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการเป็นอันดับที่ 3 และสามารถทำนายพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ63.30 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว และการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01(r =.626) จากผลการศึกษาอธิบายได้ว่า เมื่อผู้ปกครองมีพฤติกรรมการส่งเสริมให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ดังที่ มาลี อนุสนธิ์(2552 : 55) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความมีวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยน่าจะเป็นผลมาจากพ่อแม่เลี้ยงดูลูกด้วยการให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก มีการให้กำลังใจลูกเมื่อมีปัญหา ส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน

ข้อเสนอแนะของการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน 2 ด้าน ได้แก่

1. ข้อเสนอแนะจากผลที่ได้จากการวิจัย

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ได้แก่ ความตระหนักในบทบาทหน้าที่ เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพสูงสุดในการทำนายการส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ดังนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรทำหน้าที่ปลูกฝังและหล่อหลอมเรื่องวินัยในตนเองโดยการอบรมสั่งสอน ตระหนักถึงความสำคัญของความมีวินัยในตนเองเพื่อให้บุตรสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรศึกษาวิธีการส่งเสริมบุตรให้มีวินัยในตนเองให้สอดคล้องกับสังคมปัจจุบัน

การควบคุมอารมณ์ เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ดังนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุตร ซึ่งบุตรจะสังเกตลักษณะและการกระทำต่างๆเพื่อเลียนแบบการกระทำจากพ่อแม่

สัมพันธภาพในครอบครัว เป็นตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายการส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน ดังนั้นพ่อแม่หรือผู้ปกครองควรให้ความดูแลเอาใจใส่บุตร สถาบันหรือหน่วยงานอื่นๆของสังคมที่เกี่ยวข้องควรเผยแพร่ สื่อมวลชนทำให้บิดามารดาส่วนใหญ่เข้าใจถึงการส่งเสริมวินัยและส่งเสริมวิธีการให้

เด็กเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม ให้ความรักความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความคิดเห็นของบุตร มีการให้กำลังใจเมื่อมีปัญหาหรืออุปสรรค รวมทั้งมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นแนวทางนำไปสู่การพัฒนาความมีวินัยในตนเองของบุตร

2. ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองของนักเรียน โรงเรียนสาธิตในจังหวัดนครปฐม โดยการศึกษาพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียนในด้านการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่าง การสอนและการเสริมแรง เพื่อให้บุตรเป็นผู้มีวินัยในตนเอง สำหรับข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะแตกต่างจากการศึกษาครั้งนี้ เช่นผู้ปกครองนักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดอื่นๆได้แก่ อาชีวศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิต ในจังหวัดนครปฐม ว่ามีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันในด้านใดบ้าง มากน้อยเพียงใด และศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่นๆให้กว้างขวาง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมที่เหมาะสมกับบุคคลในช่วงวัยต่างๆ

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาถึงผลของความเกี่ยวข้องของตัวแปรต่างๆในพฤติกรรมที่ผู้ปกครองส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่บุตร เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพในกลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองนักเรียนที่มีการส่งเสริมพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง

2.4 ควรหาตัวแปรอื่นๆที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการมีวินัยในตนเองแก่นักเรียน เช่น การอบรมเลี้ยงดู เป็นต้น

2.5 ทางโรงเรียนและฝ่ายแนะแนวควรจัดกิจกรรม จัดอบรม หรือให้ความรู้โดยวิทยากรผู้เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ปกครองนักเรียน เพื่อนำไปปฏิบัติและส่งเสริมบุตรให้เป็นผู้มีวินัยในตนเอง

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.(2554)).**หลักสูตร/คู่มือ ค่ายครอบครัว.** เข้าถึงเมื่อ 4 มกราคม. เข้าถึงได้จาก http://www.owf.go.th.

กระทรวงศึกษาธิการ.(2551) .**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช2551**.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ.(2556) .**แนวทางการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย.**เข้าถึงเมื่อ 5พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก http://admin.e-library.onecapps.org/book/1230.pdf

กัญญนันทน์ ภัทร์สรณ์ศิริ.(2557) .**บทบาทของพ่อแม่ในการอบรมดูแลบุตรธิดาให้เป็นเยาวชนที่ดีของสังคมไทย**.เข้าถึงเมื่อ 27พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก research.pit.ac.th/paj/2014/index.php/journal/article/doenload/63/64

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

กุลยา ตันติผลาชีวะ.(2551) .**รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา.**กรุงเทพ:เบรน-เบส บุ๊ค.

เกษราภรณ์ จันทร์ยุ้ยและคณะ.(2552) .“ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จังหวัดพิษณุโลก” การศึกษาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผล คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จันทิมา แสงเลิศอุทัย.(2552) .“ปัจจัยที่มีผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม” **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น**32,4 (ตุลาคม-ธันวาคม):1.

จิราพร ชมพิกุลและคณะ.(2552) .**รายงานการวิจัย สัมพันธภาพในครอบครัวไทย**.กรุงเทพ:ห้างหุ้นส่วนจำกัด แท่นทองชินวัฒน์การพิมพ์.

ชุติมา ศิริกุลชยานนท์.(2559) .**สร้างวินัยอย่างไรจึงจะสำเร็จ.** เข้าถึงเมื่อ 15 กุมภาพันธ์. เข้าถึงได้จาก http://www.dekthaidoodee.com/articles

ธีร์ ฉลาดแพทย์.(2556) .**Habit of future successorอุปนิสัยสร้างได้**. กรุงเทพ : กู๊ดไลฟ์.

บัวคำ แก้วอุดม.(2550).“การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพของผู้ปกครองกับการส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชินูทิศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี.” สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บุญชม ศรีสะอาด.(2555) .“วินัยในตนเองและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง”**การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม** 17, 1 (กรกฎาคม) : 3.

เพียงทิพย์ พรหมพันธุ์.(2550) .**เด็กสมาธิสั้น**.พิมพ์ครั้งที่ 3.กรุงเทพ:ฟอร์ไซล์ด.

ภาคภูมิ อิ่มสอาด.(2554) .**ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง.**เข้าถึงเมื่อ 6พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก www.inded.kmitl.ac.th/journal/file/376

มาลี อนุสนธิ์.(2552) .**“ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่กับความมีวินัยในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านพุตุมจังหวัดเพชรบุรี”.**ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตนนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

เรวดี นามทองดี.(2554) . “การคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม”ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Momypedia. (2556). **โรงเรียนสาธิต โรงเรียนในดวงใจพ่อแม่.** เข้าถึงเมื่อ 15 พฤษภาคม.เข้าถึงได้จาก http://schoolzone.momypedia.com/article_interview-15/

สมิธ วุฒิสวัสดิ์.(2552) . “การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2”การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.(2553) .**หนังสือคู่มือพ่อแม่ ผู้ปกครอง รู้ทันปัญหายาเสพติด"ล้อมรักให้ครอบครัวล้อมรั้วป้องกันยาเสพติด"**.เข้าถึงเมื่อ 24พฤษภาคม. เข้าถึงได้จาก http://nctc.oncb.go.th/new/ebook/ebook_033.pdf

สำนักงานเลขาธิการการศึกษา.(2554) .**แนะแนวหลักในการปฏิบัติต่อลูกวัย 3-5 ปี ของพ่อแม่ผู้ปกครอง.** กรุงเทพ:พริกหวานกราฟฟิค.

สิรินาถ ธงศิลาและคณะ.(2555) .**ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 2 กรุงเทพมหานคร**.เข้าถึงเมื่อ 9มิถุนายน. เข้าถึงได้จากwww.inded.kmitl.ac.th/journal/file/485.doc

สุพิชฌาย์ เพ็ชรสดใส.(2554) . "การพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ของบิดามารดาที่มีบุตรวัยรุ่นโดยการให้การปรึกษาครอบครัวแนวพฤติกรรมนิยม" วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาบูรพา.

สุรจิต คำมะสอน.(2548) . "การส่งเสริมวินัยนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้ปกครองนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2." ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

อรัญญา บุญธรรม.(2556) ."ภูมิหลังด้านครอบครัวที่ส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลมีคุณลักษณะบัณฑิตอุดมคติไทย"**วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี**25,1 (กันยายน 2556-กุมภาพันธ์2557).1.